

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Politionele Beleidsondersteuning

VEILIGHEIDSMONITOR 2006

Analyse van de enquête voor de
provincie West-Vlaanderen

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i> _____	3
<i>Inleiding</i> _____	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i> _____	6
1.1. De steekproef _____	6
1.2. Responsgraad in West-Vlaanderen _____	6
1.3. Profiel van de respondenten van West-Vlaanderen _____	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i> _____	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie West-Vlaanderen _____	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in West-Vlaanderen _____	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i> _____	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie West-Vlaanderen _____	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie West-Vlaanderen _____	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie West-Vlaanderen _____	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie West-Vlaanderen _____	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i> _____	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie West-Vlaanderen _____	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie West-Vlaanderen _____	19
4.3. Melding en aangifte _____	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number” _____	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau _____	21
Melding _____	22
Aangifte _____	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau _____	24
Melding _____	24
Aangifte _____	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i> _____	26
5.1. Melding _____	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact _____	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i> _____	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten _____	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten _____	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i> _____	30

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België	30
7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	33
7.5. Belangrijkheid en evaluatie van de verschillende politietaken	34
7.6. De wijkagent	35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie West-Vlaanderen van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2006», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2006. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door TNS Dimarso, een onafhankelijk, extern marktonderzoeksbureau.

Het is reeds de zesde enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2006).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorïeën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2006 op niveau van de provincie West-Vlaanderen en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2006.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. In functie van deze herverdelingen, werd in 2006 het totaal gewicht van de 43.318 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per entiteit.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie West-Vlaanderen werden 6334 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 1327.

1.2. Responsgraad in West-Vlaanderen

Om de 6334 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren, werden 14.104 nummers gebruikt, waarvan er 2601 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (3421) en aantal weigeringen tijdens het interview (466), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 62 %, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons ligt iets lager dan het nationaal gemiddelde van 68% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	11503
Aantal afgenomen enquêtes	6334
Afspraak (later terugbellen)	33
Wens om andere taal (Nederlands of Frans)	17
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	3349
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	466
Weigering om deel te name via telefoon	72
Geen Frans of Nederlands	312
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	722
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	198
Geen contact	2601
Geen antwoord	2031
Antwoordapparaat	489
Bezet	81
Totaal	14104

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in West-Vlaanderen om 6334 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 62%.

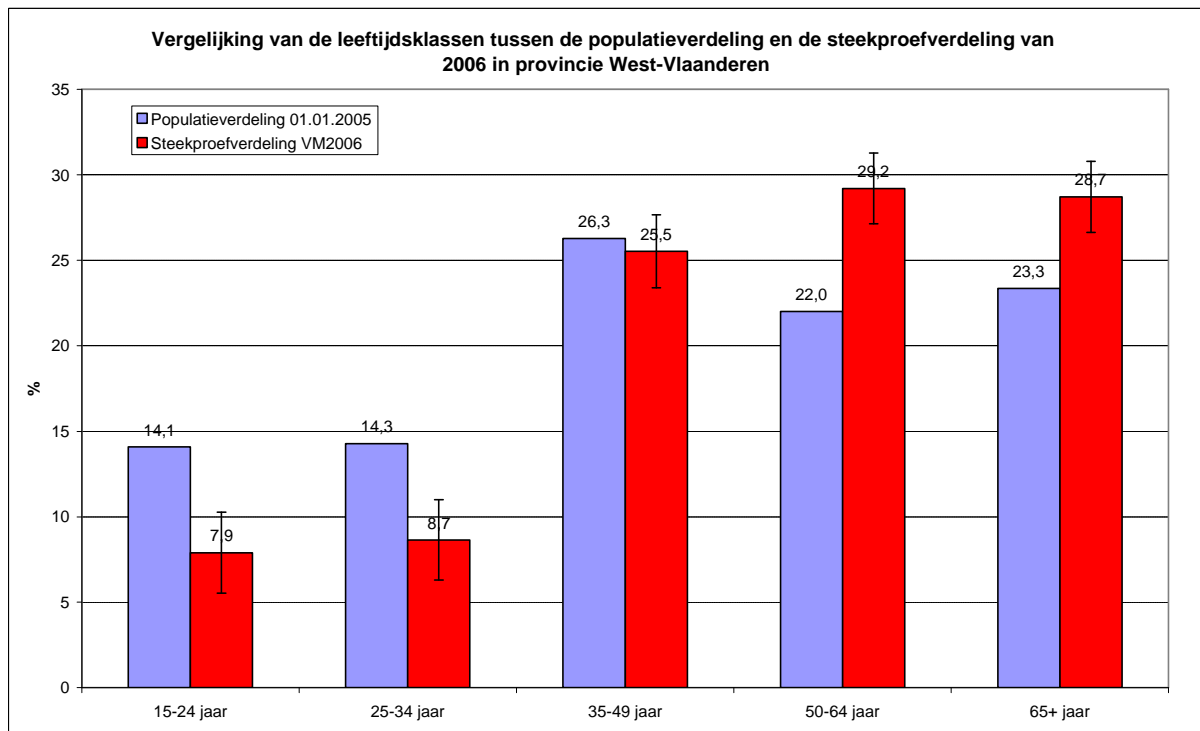
Wat betreft het profiel van de weigeraars blijken het vooral ouderen (65-plussers), vrouwen, niet-werkenden, gepensioneerden en laaggeschoolden te zijn.

1.3. Profiel van de respondenten van West-Vlaanderen

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van het land, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklassen (50-64 jaar en de 65 plussers) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef. De verdeling van de geobserveerde populatie in de steekproef van 2006 is gelijk aan die van 2004.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in West-Vlaanderen. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie West-Vlaanderen. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 955.728.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie West-Vlaanderen

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 4 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (51%), woninginbraak (42%), rommel op straat (36%) en agressief verkeersgedrag (36%). Meer dan een derde van de inwoners van West-Vlaanderen beschouwt deze vier situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Deze vier problemen worden ook op federaal niveau als het meest problematisch gezien, met iets hogere percentages (tussen 42 en 61%).

Deze vier problemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet verwaarlozen. De volgende vier buurtproblemen worden door meer dan 20% van de respondenten als een probleem ervaren: fietsendiefstal (30%), diefstal uit auto's (27%), autodiefstal (22%) en geluidsoverlast door verkeer (21%).

Alle buurtproblemen worden als minder problematisch ervaren in West-Vlaanderen dan het landelijk gemiddelde. Behalve fietsendiefstal, dit buurtprobleem komt evenveel voor in de provincie West-Vlaanderen als op federaal niveau.

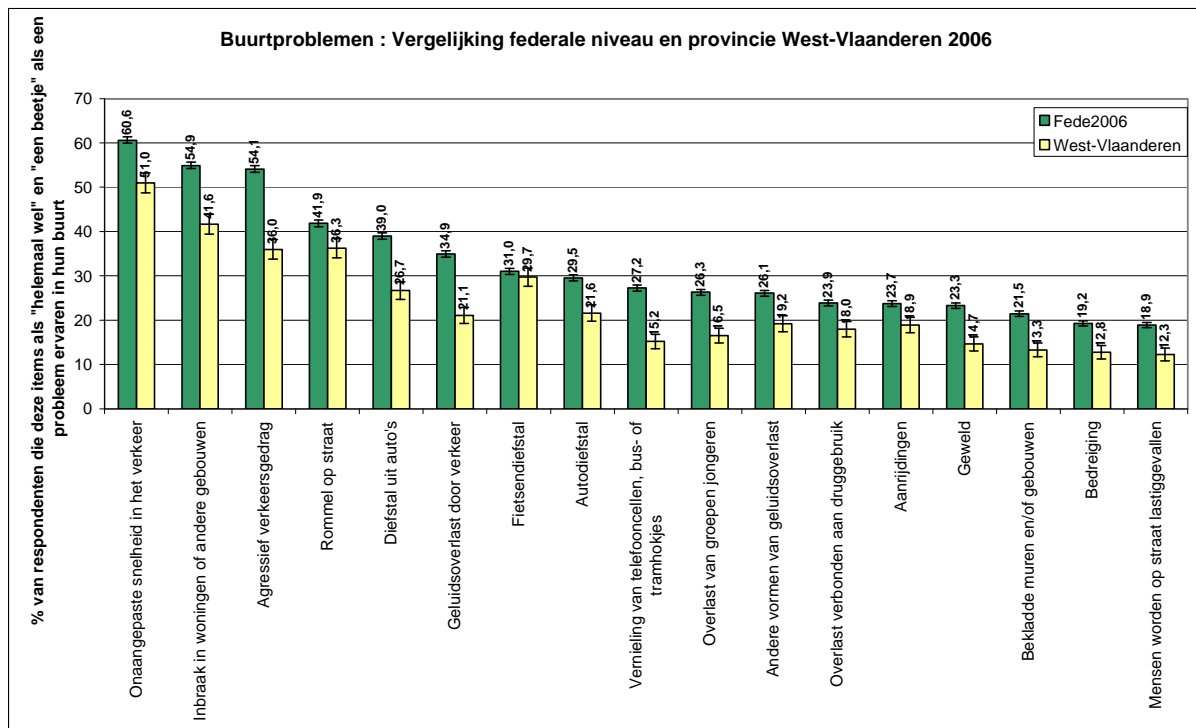

Fig. : De buurtproblemen in West-Vlaanderen in 2006 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd op basis van de federale cijfers in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in West-Vlaanderen

Tussen 2004 en 2006 zijn er enkele stijgingen waar te nemen in West-Vlaanderen voor een deel van de buurtproblemen.

Volgende buurtproblemen kennen een stijging tussen 2004 en 2006: rommel op straat (van 33 naar 36%), overlast verbonden aan druggebruik (van 16 naar 18%), geweld (van 13 naar 15) en bekladde muren en/of gebouwen (van 10 naar 13%).

Er is één significante daling vastgesteld tussen 2004 en 2006, namelijk onaangepaste snelheid in het verkeer van 54% in 2004 naar 51% in 2006. Wanneer we op langere termijn kijken dan valt op te merken dat sommige buurtproblemen een dalende tendens kennen sinds 2000. Dit is het geval voor de buurtproblemen onaangepaste snelheid in het verkeer (van 60% in 2000 naar 51% in 2006) en inbraak (van 49% in 2000 naar 42% in 2006). Een stijgende tendens sinds 2000 stellen we vast bij fietsdiefstal (van 27% in 2000 naar 30% in 2006) en bedreiging (van 11% in 2000 naar 13% in 2006).

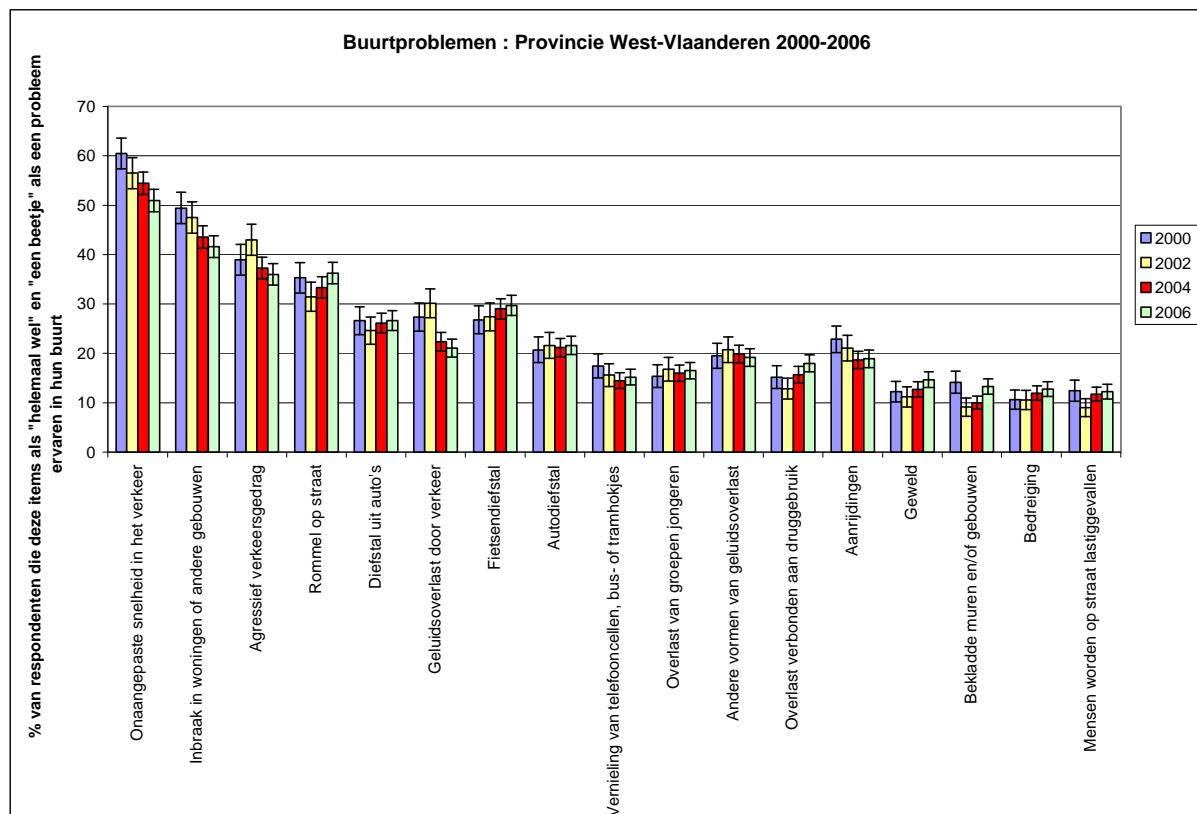

Fig. : De buurtproblemen. Vergelijking 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag: “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2006 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie West-Vlaanderen

Het onveiligheidsgevoel in West-Vlaanderen is doorheen de jaren ongewijzigd. Er zijn geen significante verschillen vast te stellen. 7% van de bevroegde burgers in West-Vlaanderen geven aan zich « altijd » of « vaak » onveilig te voelen in 2006.

In vergelijking met het landelijk gemiddelde liggen de onveiligheidspercentages in West-Vlaanderen steeds significant lager.

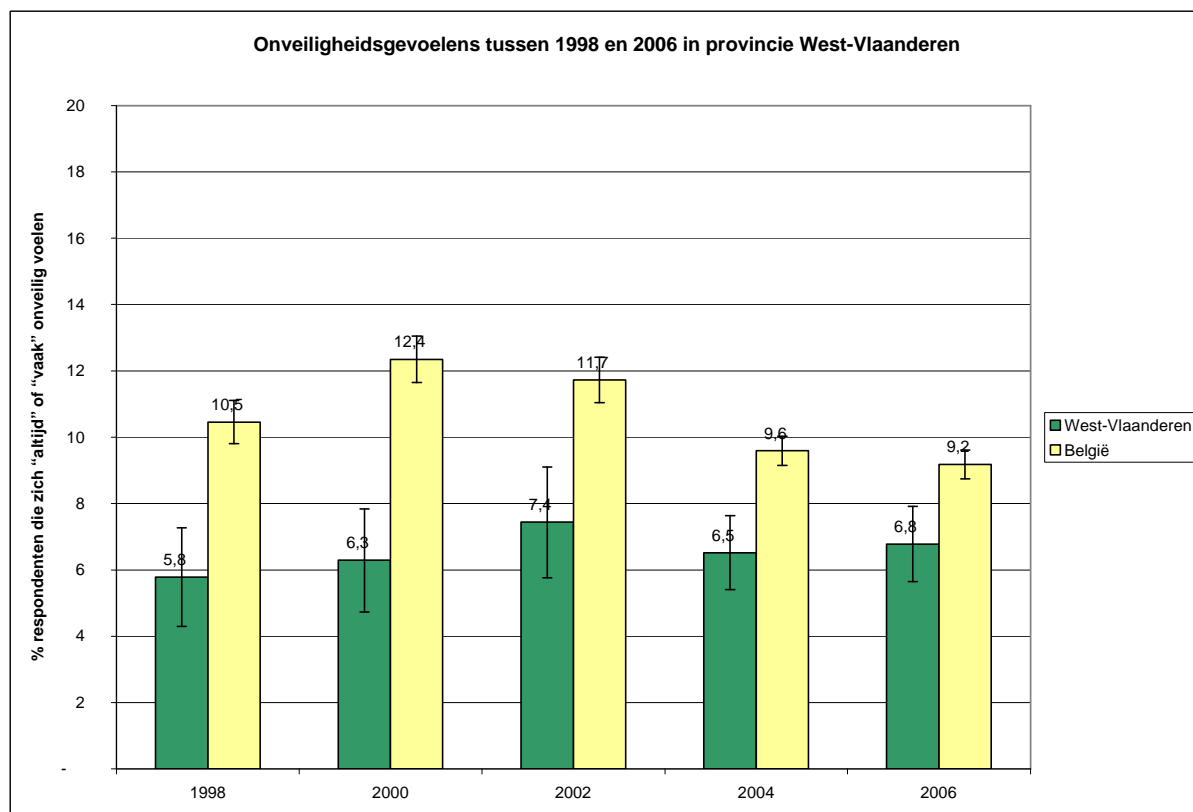

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004 en 2006.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie West-Vlaanderen

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag : « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ?

Deze benadering wordt aangevuld met vijf andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- plaatsen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)

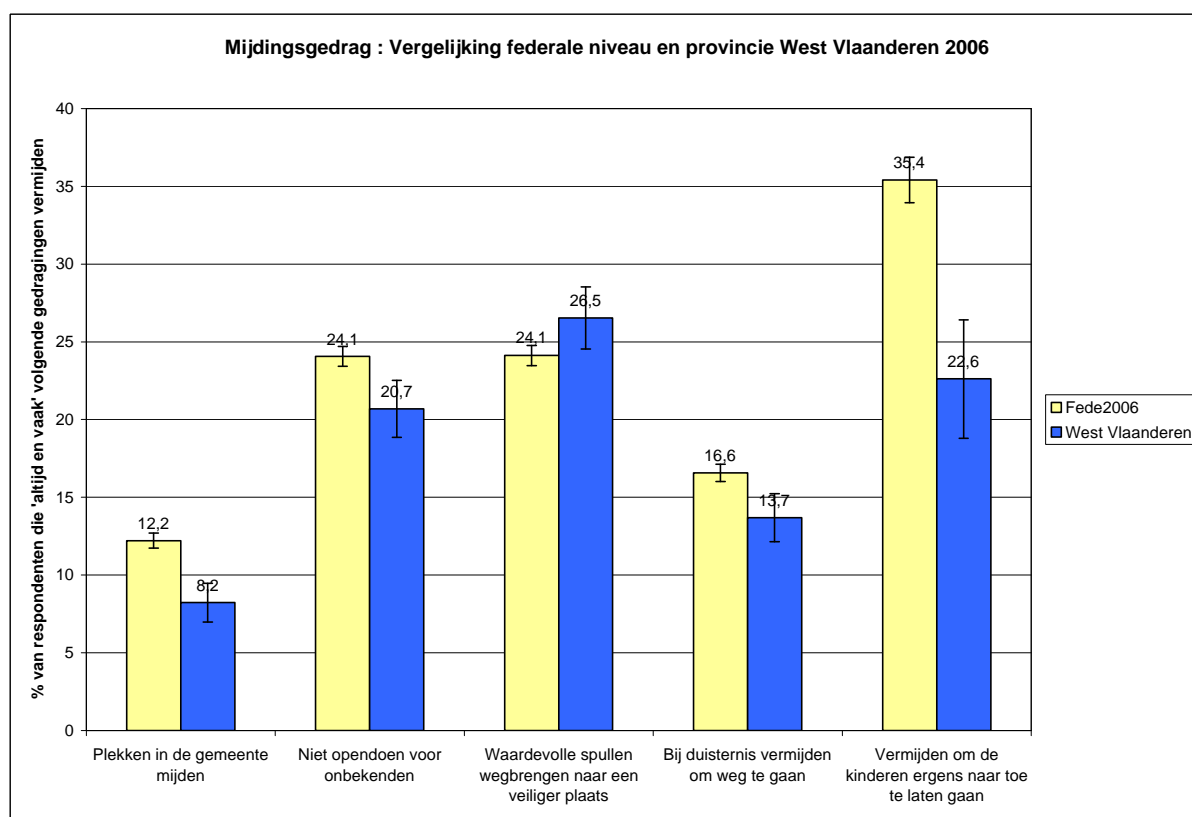

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen het federaal niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie West-Vlaanderen blijkt duidelijk dat de frequentie waarmee de bevroegde respondenten opteren voor mijdingsgedrag, verschilt naargelang het type mijdingsgedrag. 26% van de burgers brengt “altijd of vaak” zijn waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats en 23% van de respondenten geeft aan te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. 21% vermijdt “altijd of vaak” om de deur te openen voor onbekenden, 14% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is en 8 % van de respondenten vermijdt bepaalde plaatsen in hun gemeente.

Wanneer we West-Vlaanderen vergelijken met heel België dan zien we dat merendeel van de mijdingsgedragingen significant minder voorkomen in West-Vlaanderen. Enkel het

mijdingsgedrag 'waardevolle spullen wegbrengen naar een veiliger plaats' ligt hoger dan het nationale gemiddelde.

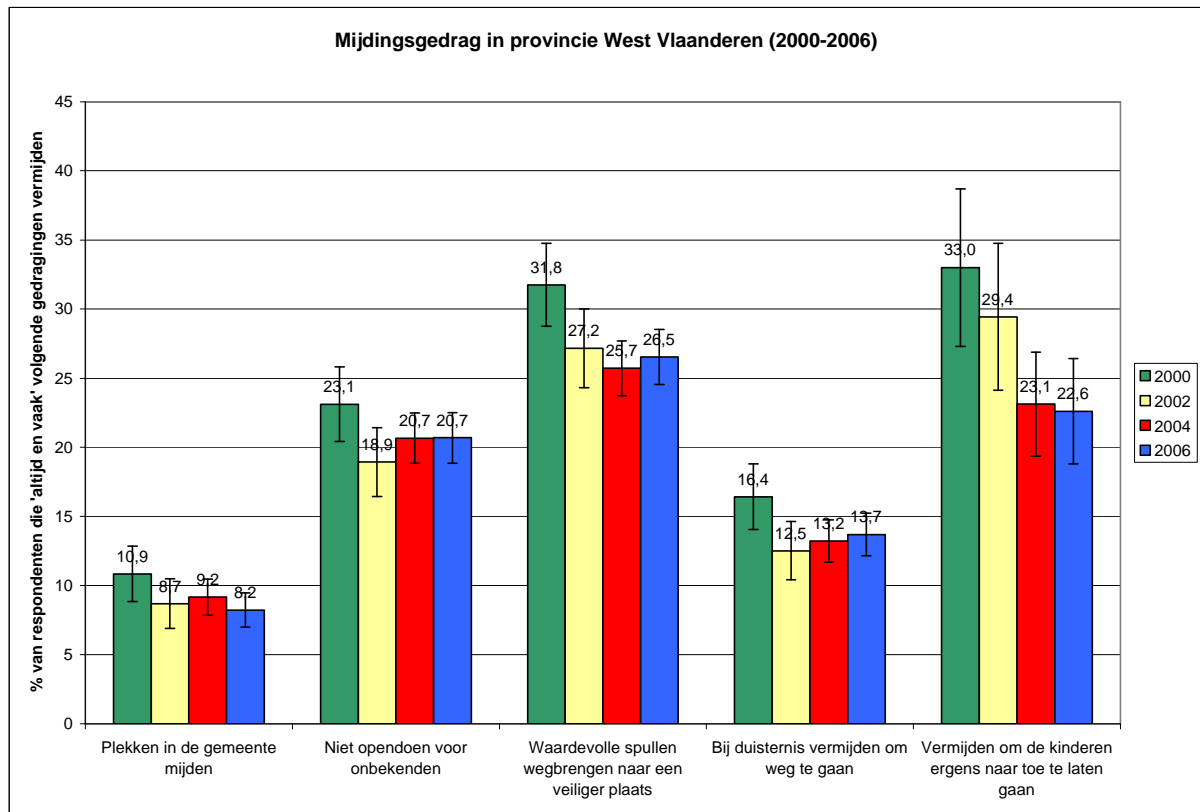

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Tussen 2004 en 2006 zijn er geen significante verschillen waarneembaar. Wanneer we op langere termijn kijken dan zijn zo goed als alle mijdingsgedragingen significant gedaald, met als opvallendste vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan (van 33% in 2000 naar 23% in 2006) en het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats (van 32% in 2000 naar 26% in 2006).

3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie West-Vlaanderen

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met een aantal vragen die peilen naar het ingeschat risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten :

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden :

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal ?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld ?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

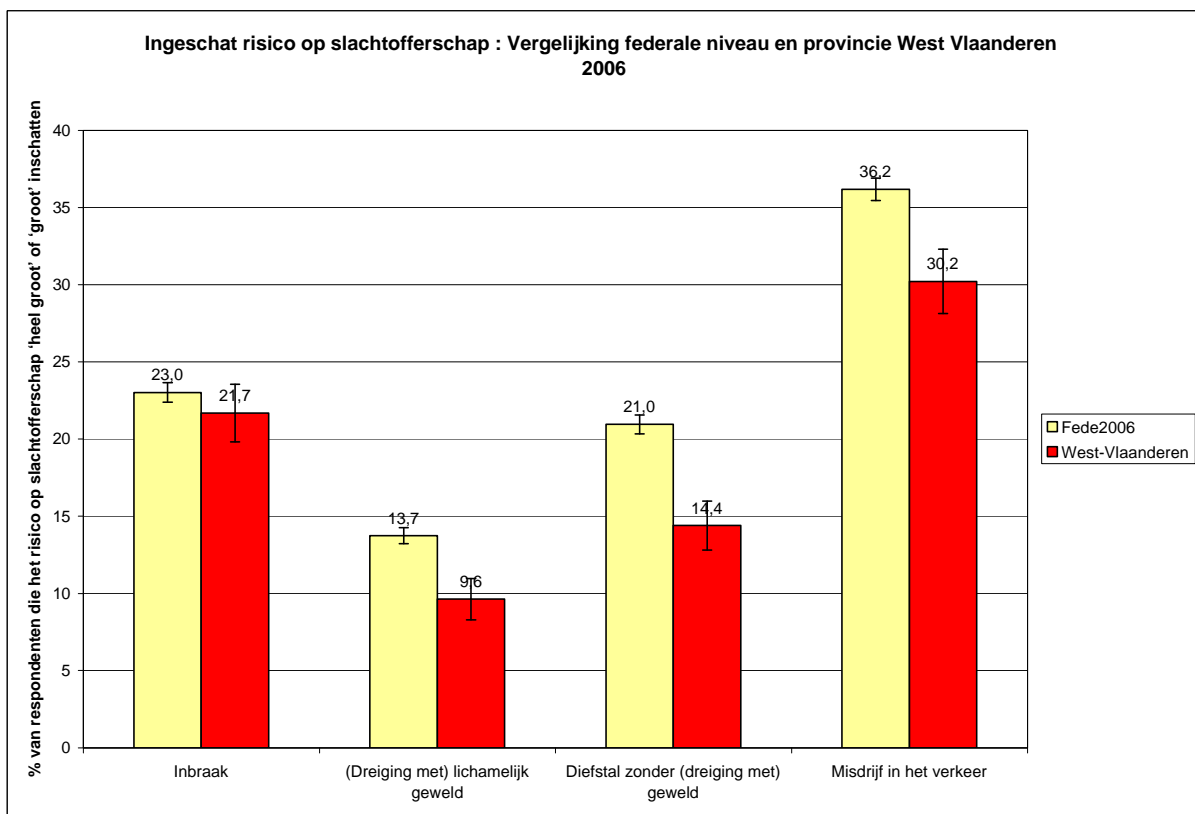

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.).

De burgers die werden ondervraagd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden zeer verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,..) wordt het hoogst ingeschat. 30% van de bevroagde burgers beschouwen de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer als (heel) groot.

Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak of wordt als (heel) groot ingeschat door 22% van de bevroagde burgers. Het risico om slachtoffer te worden van diefstal zonder (dreiging met) geweld (14%) en (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat (10%).

Wanneer we de provincie West-Vlaanderen vergelijken met heel België dan zien we dat de meeste ingeschatte risico's lager scoren in West-Vlaanderen. Zo schat 30% van de West-Vlamingen de kans om slachtoffer te worden van een verkeersmisdrijf de komende 12

maanden als (heel) hoog in, tegenover 36% op federaal niveau. Ook lichamelijk geweld scoort lager, namelijk 10% in West-Vlaanderen tegenover 14%. Tot slot is er tevens nog een groot verschil voor wat betreft het ingeschat risico om slachtoffer te worden van een diefstal zonder geweld. Hier gaat het om 14% van de West-Vlamingen tegenover een landelijk gemiddelde van 21%.

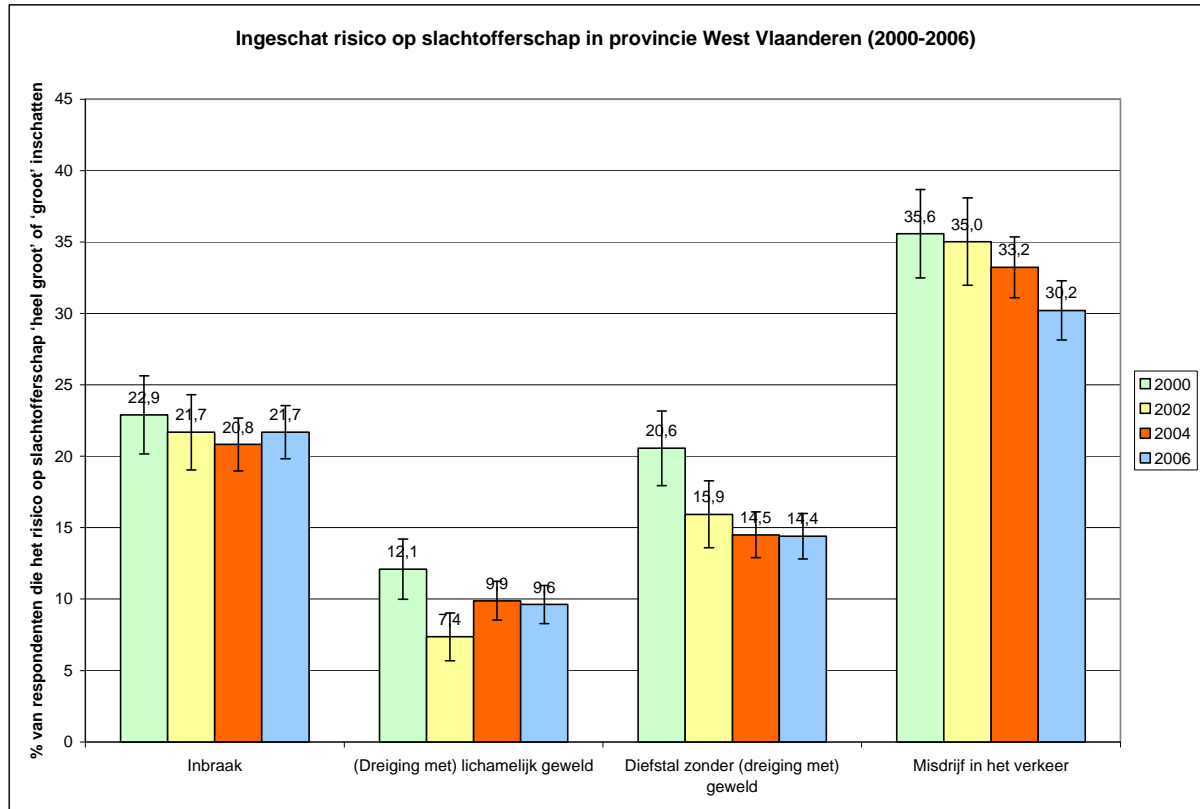

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2006, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake ingeschat risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijking met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

Tussen 2004 en 2006 is er enkel een significant verschil waarneembaar bij het ingeschat risico misdrijf in het verkeer. Hier is sprake van een daling van 33% in 2004 naar 30% in 2006. De overige ingeschatte risico's op slachtofferschap kennen een eerder continue dalende tendens. Zo is er bij lichamelijk geweld een daling van 12% in 2000 naar 10% in 2006. Ook het ingeschat risico diefstal zonder geweld kent een daling van 21% in 2004 naar 14% in 2006. Misdrijf in het verkeer tenslotte, kent een sterke daling van 5% tussen 2000 (35%) en 2006 (30%).

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie West-Vlaanderen

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

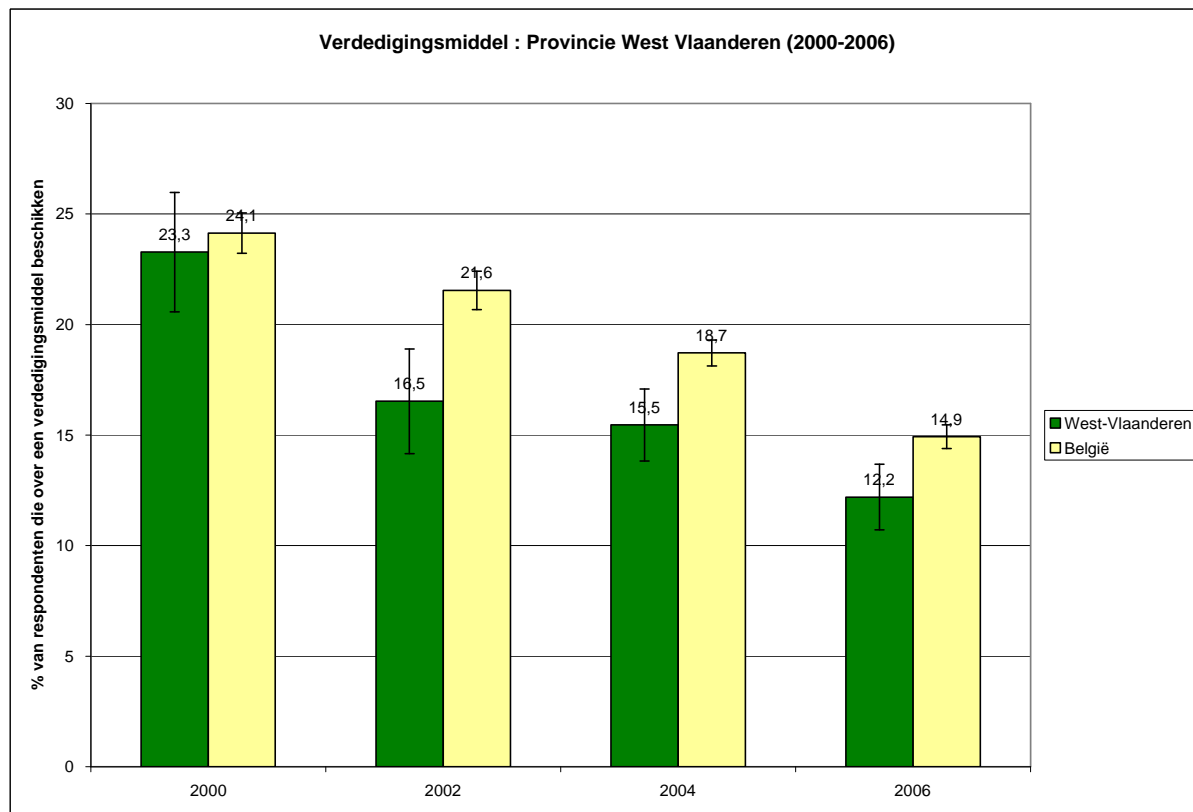

Fig. Percentage van de personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004 en 2006. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel aangaat, is er een dalende tendens waarneembaar sinds 2000 in West-Vlaanderen, van 23% naar 12% in 2006.

Enkel in 2000 bezaten evenveel West-Vlamingen over een verdedigingsmiddel als het nationaal gemiddelde, sindsdien zakt het aantal verdedigingsmiddelen in West-Vlaanderen steeds onder het federaal niveau. In 2006 beschikt 15% van de Belgen over een verdedigingsmiddel, in West-Vlaanderen gaat het om 12%.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie West-Vlaanderen

De delicten op huishoudensniveau omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd ondervraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: « pogingen tot inbraak », « inbraken met diefstal », « vernielingen », « autodiefstallen », « diefstallen uit auto's », « beschadiging van auto's », « motordiefstallen », « beschadiging van motoren », « fietsdiefstallen » en « bromfietsdiefstallen ».

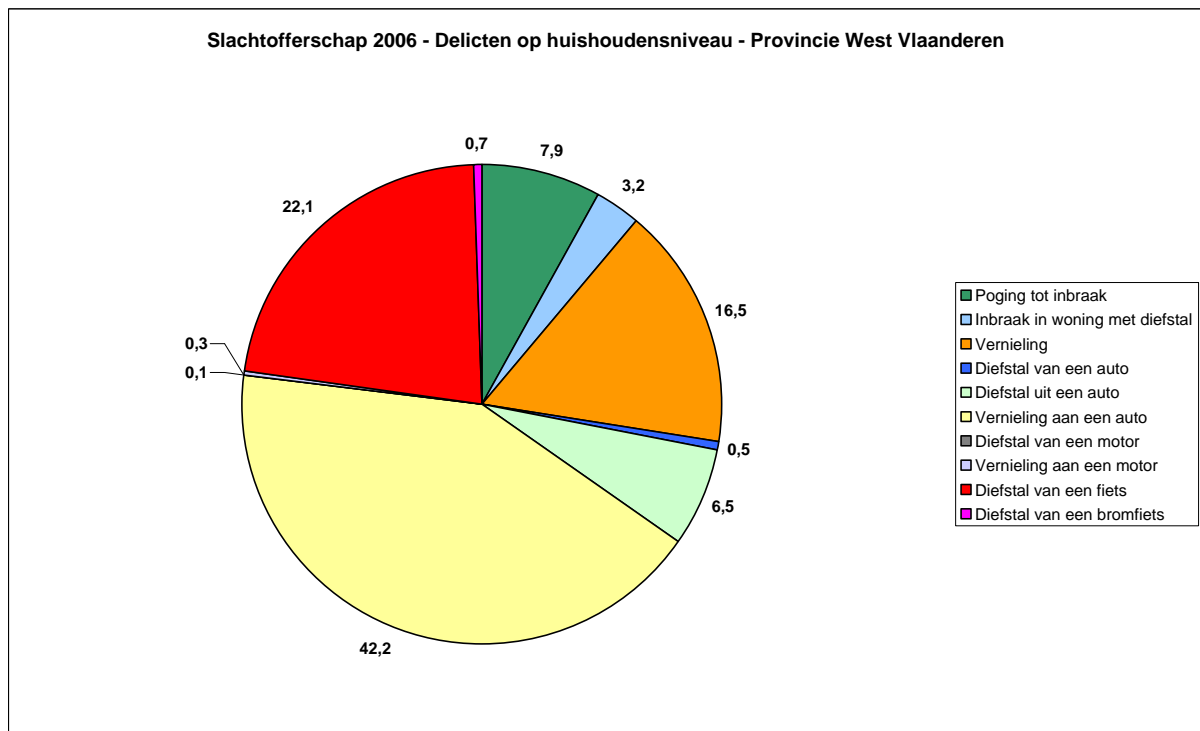

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: sla A.I.).

Van de delicten op huishoudensniveau in 2006, zijn het de vernielingen aan auto's waarvan de burgers opgeven het meest slachtoffer te zijn (42%). De burgers worden ook vaak slachtoffer van fietsdiefstal (22%) en van vernieling (17%). De andere delicten worden minder vaak vermeld: 8 à 7% voor pogingen tot inbraak en diefstallen uit auto's. De overblijvende delicten tenslotte, komen in minder dan 5% van de gevallen voor.

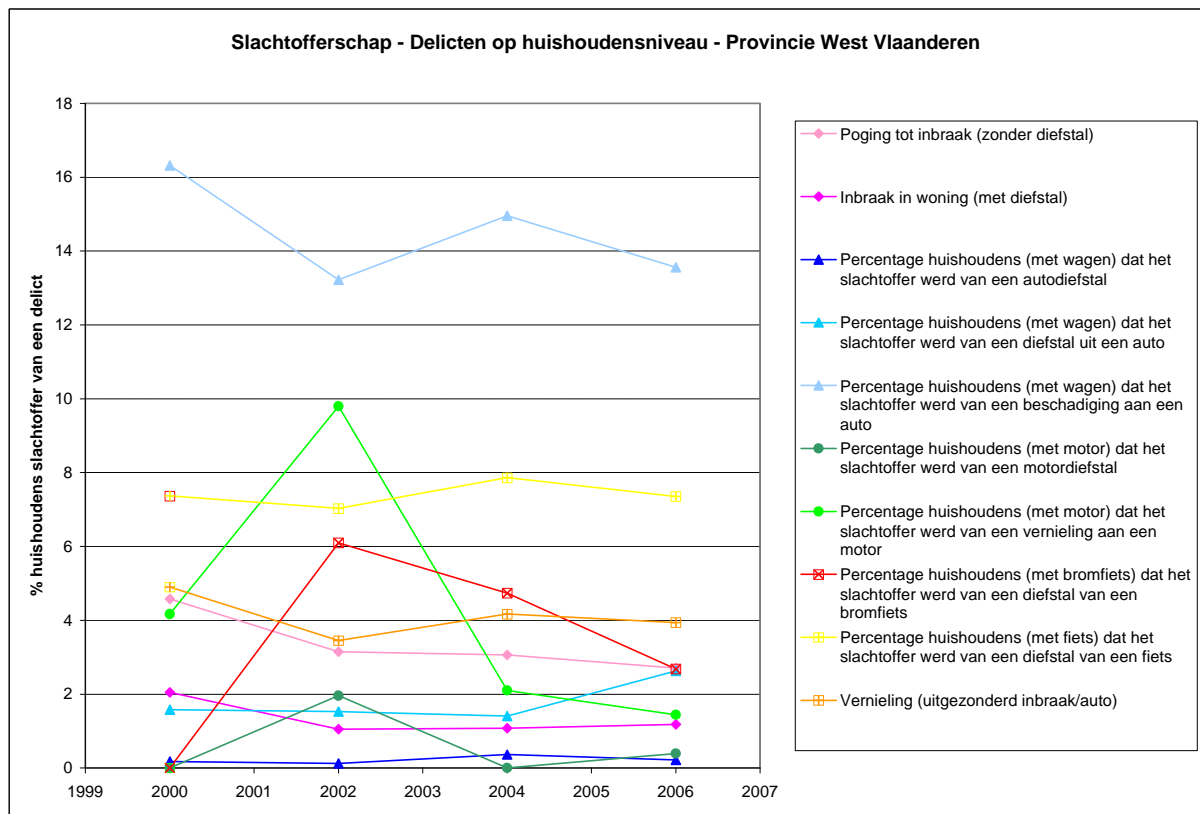

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: GV. sla B.1.2., GV. sla B.1.3., GV. sla B.2.2.2., GV. sla B.2.3.2., GV. sla 2.4.2., GV. sla 3.1.2., GV. sla B.3.2.2., GV. sla B.3.3.2., GV. sla B.3.4.2., GV. sla B.4.).

De afgelopen 12 maanden werden de huishoudens in de provincie West-Vlaanderen het vaakst slachtoffer van ‘beschadiging aan een auto’ (13,6% van de huishoudens was slachtoffer in 2006). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage. De andere delicten waarvan de burgers aangeven slachtoffer te zijn geweest de afgelopen 12 maanden zijn vervolgens: fietsdiefstallen (iets meer dan 7%) en “vernielingen” (4% van de huishoudens in 2006).

Het percentage huishoudens dat slachtoffer werd van beschadiging aan een auto – de delictsoort die het vaakste voorvalt – kent in 2006 opnieuw een significante daling ten opzichte van de voorgaande veiligheidsmonitor in 2004. Het aantal blijft daarmee significant onder dat van 2000 (16,3% in 2000 vs 13,6% in 2006).

Andere misdrijven die significant wijzigen tussen 2004 en 2006 zijn: diefstallen uit een auto – een stijging van 1,4% naar 2,6%; in tegenstelling tot het federale niveau waar er een daling waarneembaar is – en bromfietsdiefstallen; deze verminderen van 4,7% in 2004 naar 2,7% in 2006.

Het overgrote deel – de overige misdrijven – is niet significant gewijzigd tussen deze twee jaren.

Wat betreft het percentage “poging tot inbraak” deed zich een significante daling voor tussen 2000 en 2002 en is het sindsdien stabiel gebleven (4,6% in 2000 – 2,7% in 2006).

Een omgekeerde beweging vond plaats bij “diefstal uit een auto”. Er waren meer huishoudens slachtoffer van dit delict in 2006 (2,6%) dan in 2000 (1,6%).

4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie West-Vlaanderen

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijk slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstallen van een persoon met (bedreiging met) geweld”, “diefstallen van een persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstallen buitenshuis”, “bedreigingen met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijven in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

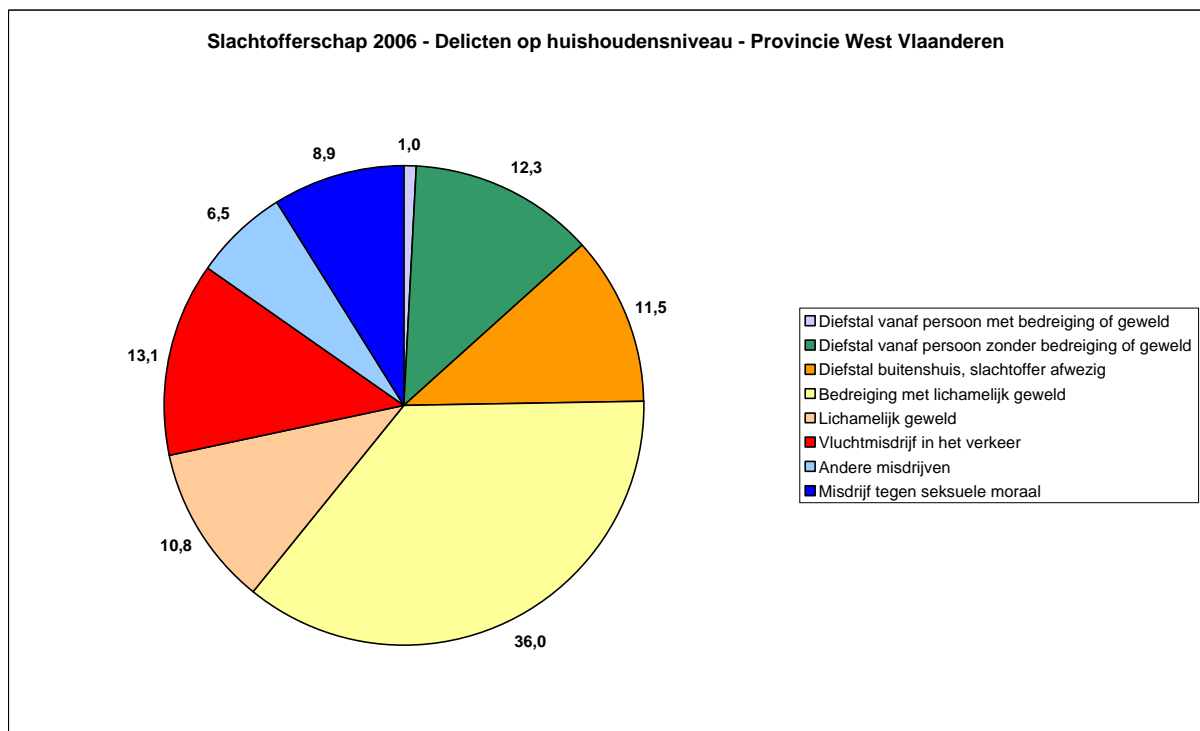

Fig. : De delicten op persoonsniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2006 is het de rubriek “bedreiging lichamelijk geweld” die zich met 36% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten. Vluchtmisdrijven, diefstallen vanaf de persoon – 1 op de 100 slachtoffers werd bij diefstal tevens geconfronteerd met bedreiging of geweld – diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer en lichamelijk geweld komen 11 à 13% voor. 9% van de slachtoffers betreffen seksuele delicten. In 7% van de gevallen worden nog andere misdrijven genoemd.

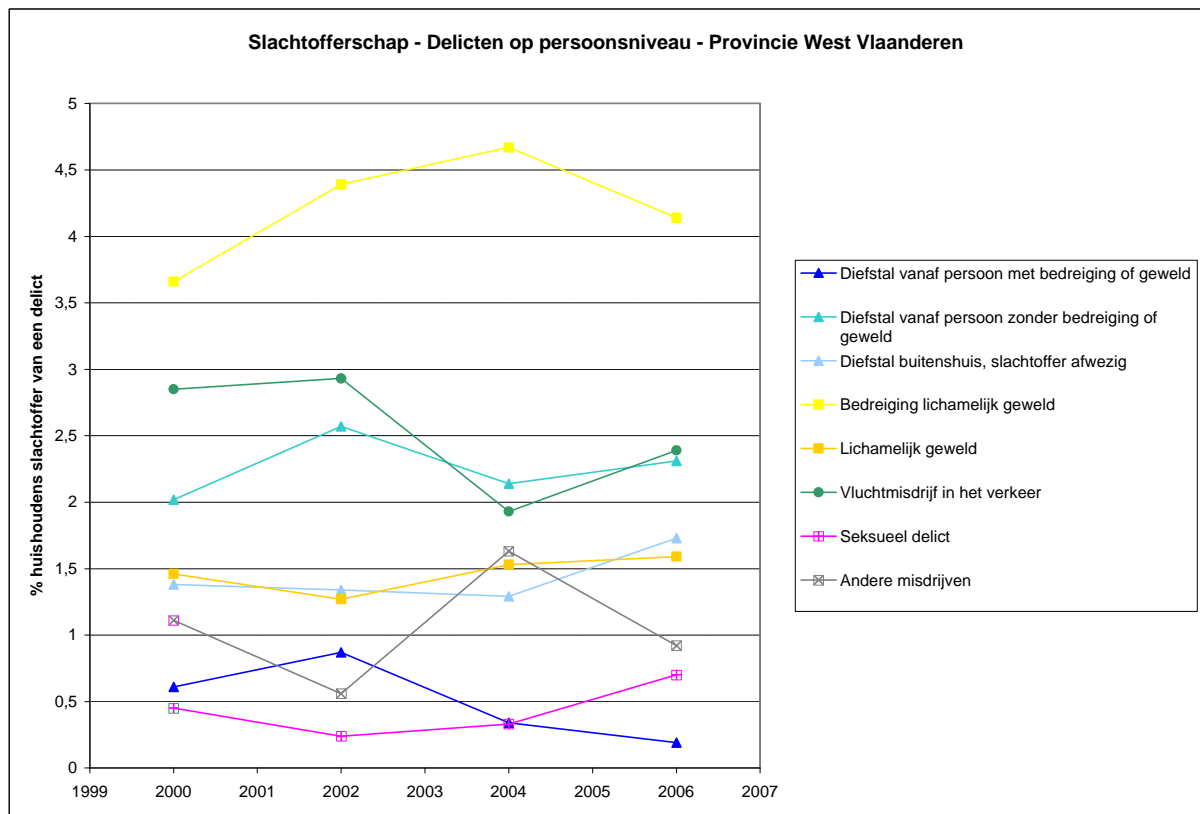

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV. sla D.9., GV. sla D.10.).

In de loop der jaren is “bedreiging met lichamelijk geweld” het persoonsdelict waarvan de meeste burgers slachtoffer zijn geweest de afgelopen 12 maanden in de provincie West-Vlaanderen (4%). Men wordt vervolgens ook regelmatig slachtoffer van “vluchtmisdrijf” en “diefstal zonder geweld of bedreiging” (beide iets minder dan 2,5%). Dit zijn tevens de drie meest voorkomende persoonsdelicten op federaal niveau.

Het aantal slachtoffers van bedreigingen met lichamelijk geweld is in 2006 significant gedaald ten opzichte van 2004 (4,7% naar 4,1%), evenals diefstallen met bedreiging of geweld en de categorie “andere misdrijven”.

Volgende misdrijven zijn daarentegen significant toegenomen: “diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer” (1,3% in 2004 naar 1,7% in 2006), “vluchtmisdrijf in het verkeer” (1,9% naar 2,4%) en seksuele delicten (0,3% naar 0,7%).

Statistisch gezien zijn er in de provincie West-Vlaanderen niet meer of minder slachtoffers van misdrijven op huishoudniveau in 2006 dan in 2000. De waargenomen verschillen tussen deze twee jaren zijn niet significant.

4.3. Melding en aangifte

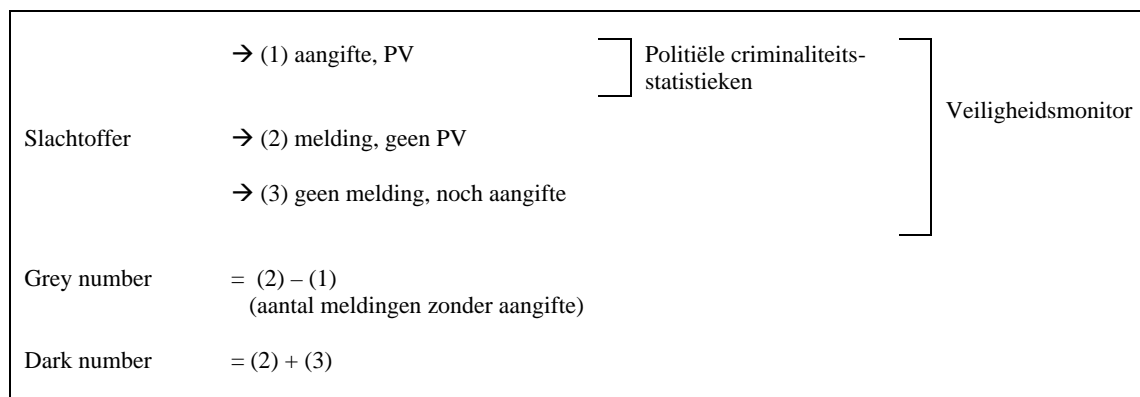
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal criminele feiten zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politiële en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgte criminele feiten. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de feiten omschrijven als het “dark number”; het aantal criminele feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number aangezien voor elk slachtofferschap gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module ‘melding en aangifte’ kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van delicten gemeld of aangegeven worden. Net zoals de vorige jaren wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gesteld maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politiële geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

Melding

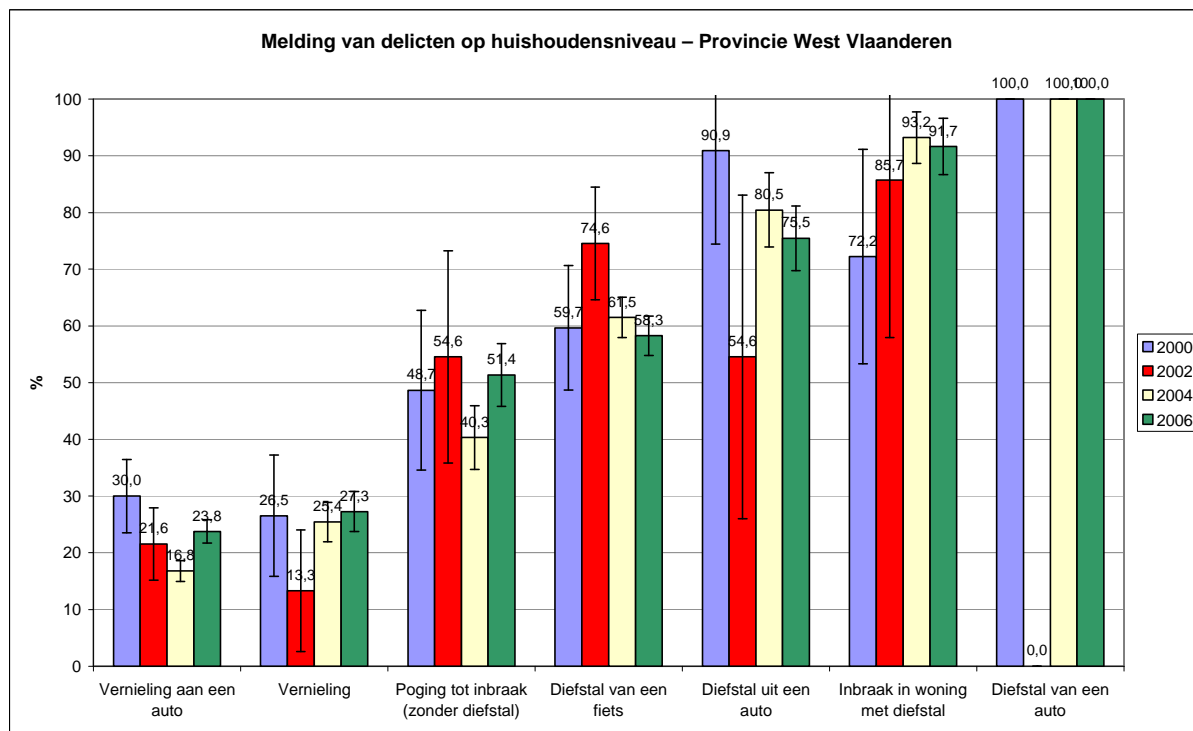

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie West-Vlaanderen (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt tussen de diverse rubrieken. Vernieling aan voertuigen maakt nog altijd weinig deel uit van de meldingen (24%). De autodiefstallen en inbraken worden daarentegen vaker gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 90% en meer terug.

De meldingspercentages voor het merendeel van de delicten op huishoudniveau zijn in 2006 ten opzicht van 2004 in de provincie West-Vlaanderen niet significant gewijzigd.

Voor een paar delicten is het aantal meldingen wel significant toegenomen. Dit is zo voor “vernieling aan een auto” (17% in 2004 naar 24% in 2006) en “poging tot inbraak (zonder diefstal)” (40% naar 51%).

De meldingsbereidheid voor fietsdiefstallen kende tussen 2000 en 2002 een significante stijging (van 60% naar 75%) om nadien significant te verminderen naar 62% in 2004. Het cijfer is in 2006 niet significant gewijzigd.

In de provincie West-Vlaanderen werden in 2006 misdrijven op huishoudensniveau in ongeveer evenveel mate gemeld als in 2000. Dit gaat niet op voor de categorie “inbraak in woning met diefstal”, die in 2006 significant vaker het voorwerp uitmaken van een melding aan de politiediensten (72% - 92%).

De waargenomen meldingsbereidheid voor autodiefstal ligt voor verschillende jaren op 100%. We dienen hier echter voorzichtig te zijn met onze interpretatie; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen over 2006 zeggen dat alle (bevroegde) huishoudens in de provincie West-Vlaanderen die slachtoffer zijn geworden van autodiefstal, dit hebben gemeld aan de politie.

Aangifte

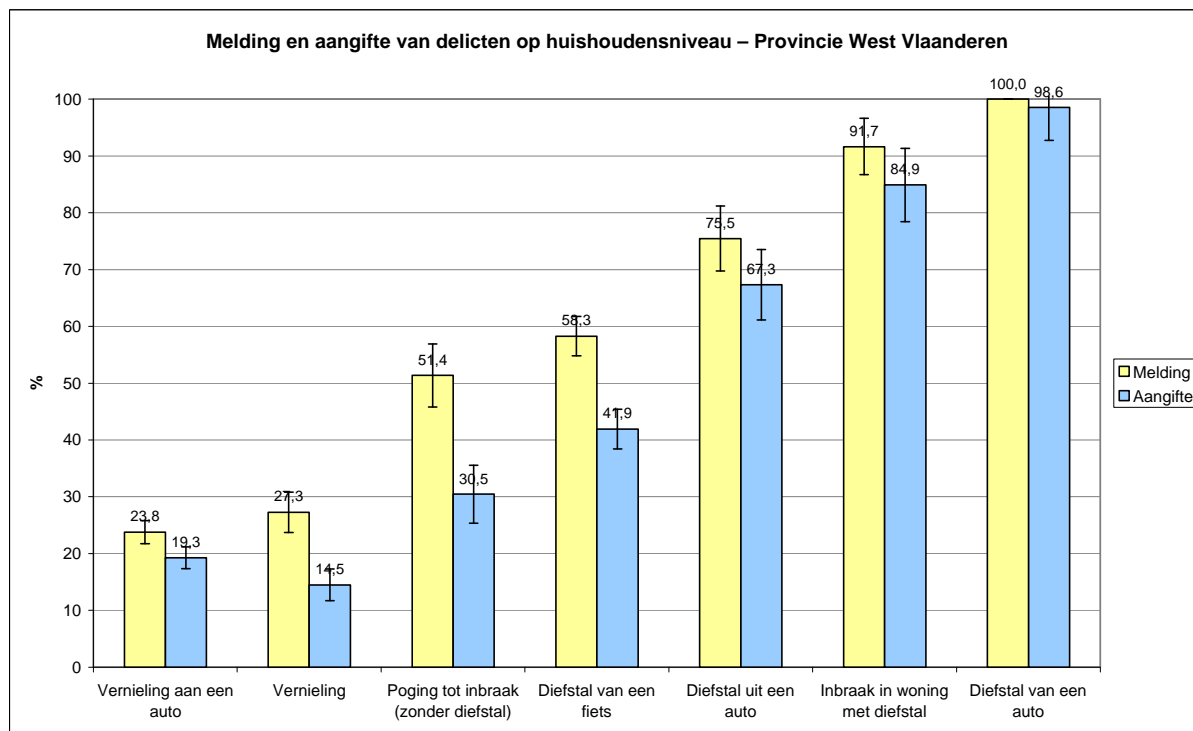

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2006 in de provincie West-Vlaanderen (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoonde dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

In de provincie West-Vlaanderen is er bij quasi alle delicten een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften.

Een groot verschil zien we bij inbraakpogingen: 51% wordt aan de politie gemeld, doch slechts 31% wordt geformaliseerd.

Bij de autodiefstallen kan men waarnemen dat de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage dicht bij elkaar liggen. We dienen hier echter (opnieuw) voorzichtig te zijn met onze interpretatie; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen zeggen dat bijna alle (bevroegde) slachtoffers (op huishoudensniveau) in de provincie West-Vlaanderen die de diefstal van hun auto zijn gaan melden bij de politie, daarbij tevens een PV hebben ondertekend.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (34%) dan de delicten op huishoudensniveau (41%).

De delicten die in de provincie West-Vlaanderen het vaakst worden gemeld zijn: diefstal met geweld of bedreiging (64%) en diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (57%). De vluchtmisdrijven en diefstallen vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging worden in ongeveer de helft van de gevallen gemeld; respectievelijk 53% en 49%. Het minst worden de seksuele delicten gemeld; 5% van de personen die slachtoffer werden van een seksueel misdrijf, stapten hiermee naar de politie.

De meldingsbereidheid in West-Vlaanderen is in 2006 ten opzichte van 2004 voor verschillende delicten significant gewijzigd.

Er is een significante toename van het aantal meldingen voor diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer.

Meldingen voor feiten van lichamelijk geweld zijn daarentegen significant gedaald in 2006: van 40% in 2004 naar 31%. Hiermee zet zich de dalende tred sedert 2002 – een jaar waarin zich een verhoging aftekende – verder. Ook het aantal meldingen van bedreigingen met lichamelijk geweld gaat in 2006 opnieuw naar beneden (20% naar 15%).

De meldingsbereidheid voor diefstallen vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging kent globaal gezien een neerwaartse beweging en bevestigt deze met een significante daling in 2006 naar 49% ten opzicht van 2004, toen het percentage nog 62% bedroeg.

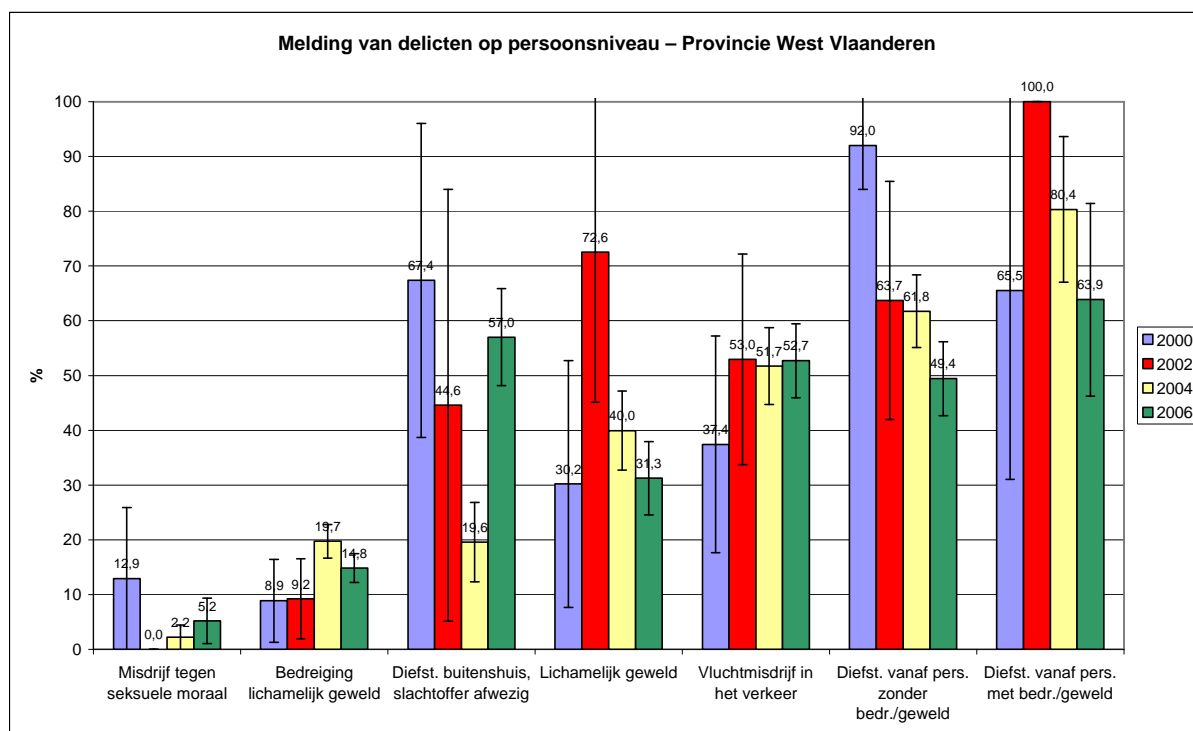

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie West-Vlaanderen. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

Aangifte

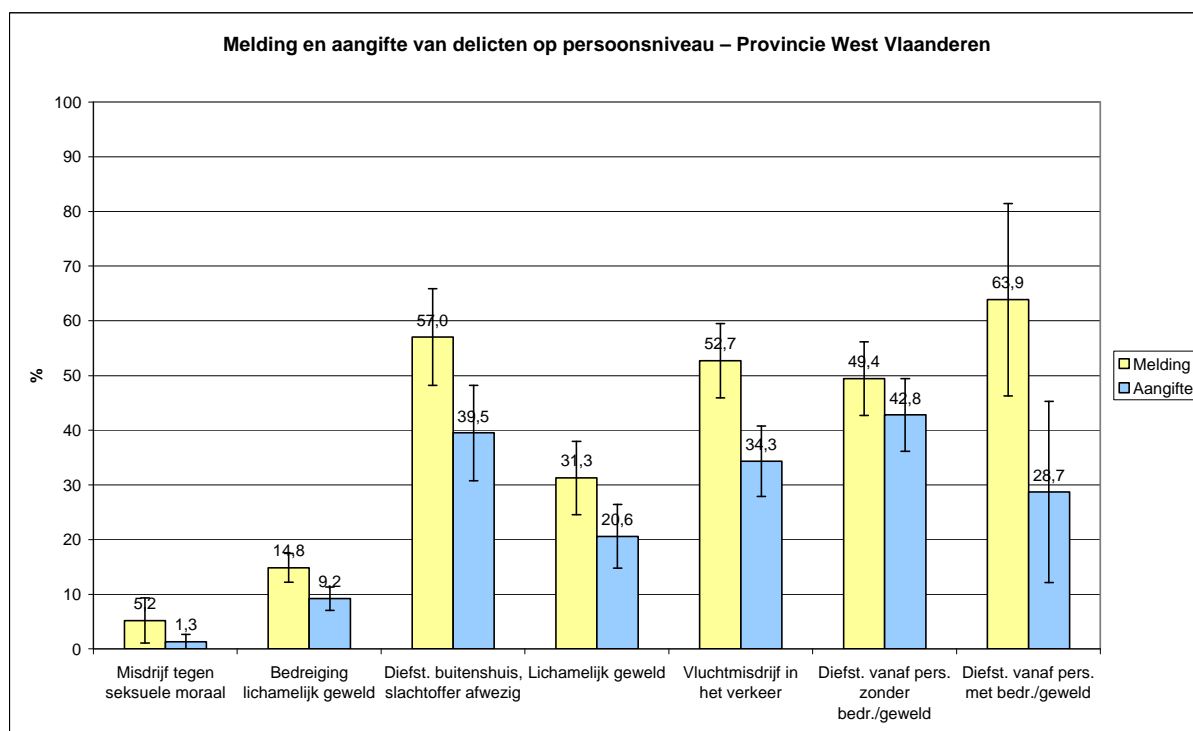

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2006 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 24% van de bevroegde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 76% (grey number van 10%).

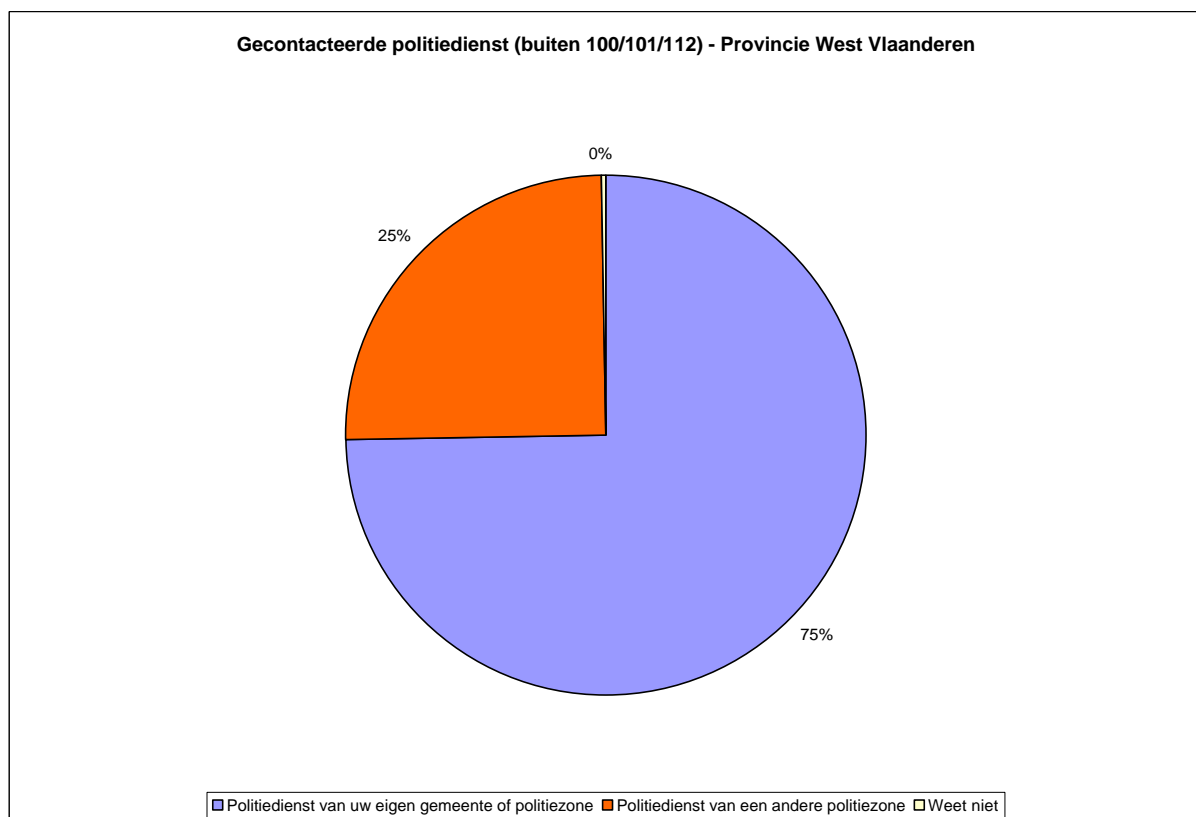
In de provincie West-Vlaanderen verschillen de aangiftepercentages voor de meeste delicten op statistisch significante wijze van de melding, uitgezonderd voor de seksuele delicten en voor diefstallen vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het laatst overkomen delict werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie West-Vlaanderen heeft drie vierde (75%) van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie West-Vlaanderen. (tabel VG lst A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (58% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (29% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie West-Vlaanderen.

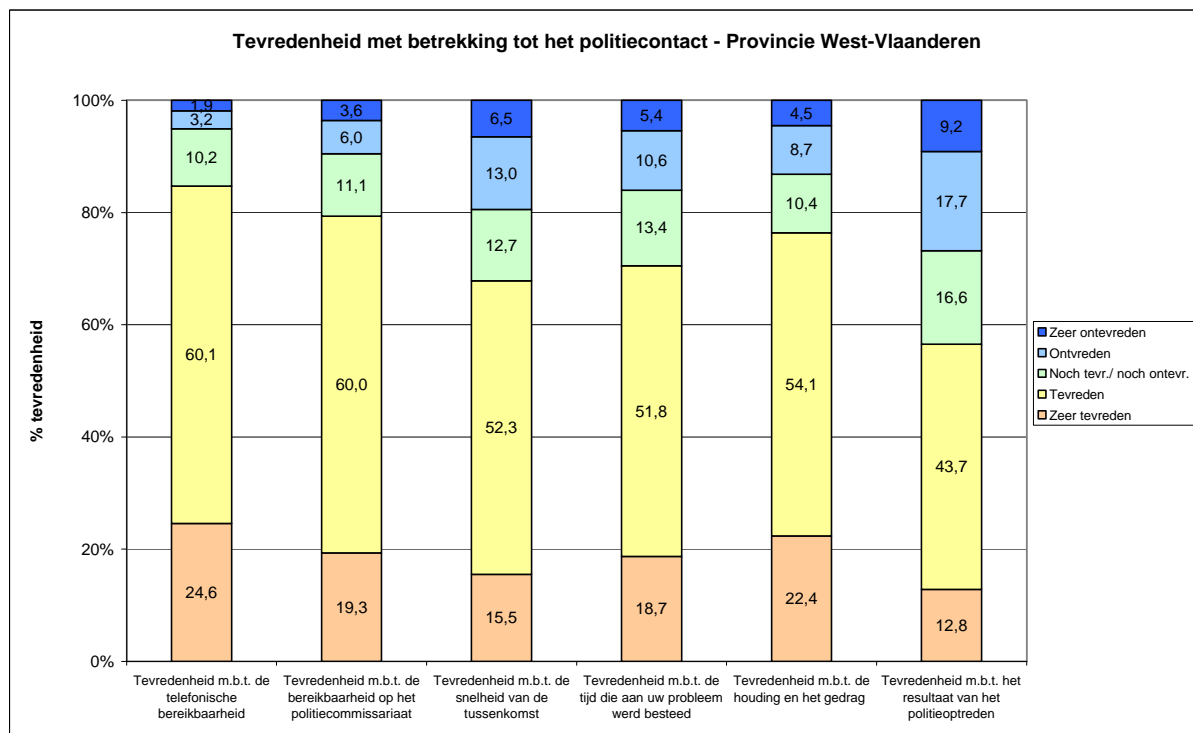

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2006 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de telefonische bereikbaarheid (85% is tevreden tot zeer tevreden), de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (79% is hierover tevreden tot zeer tevreden) en de houding en het gedrag van de politie (76% is tevreden tot zeer tevreden hierover) in de provincie West-Vlaanderen.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de tijd die aan hun probleem werd besteed (70,5%), de snelheid van de tussenkomst (68%) en het resultaat van het politieoptreden (57%). Daarentegen was 27% van de respondenten (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in de provincie West-Vlaanderen iets meer tevreden over de telefonische bereikbaarheid (85% in de provincie ten opzichte van 79% op het federale niveau zijn tevreden of zeer tevreden).

De globale tevredenheid ligt in West-Vlaanderen en op federaal niveau ongeveer gelijk.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alsook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

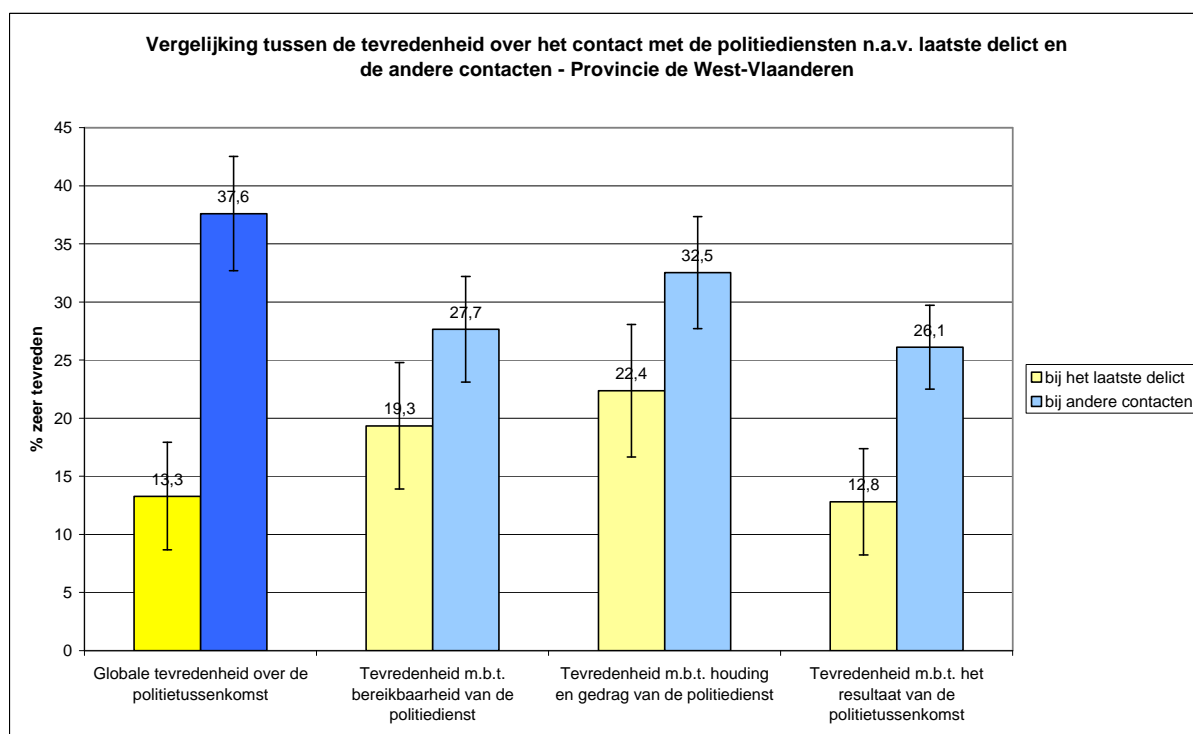
6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie West-Vlaanderen, bedraagt 26%. Het betreft in 84% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 76% van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 82% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 81% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 73% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie West-Vlaanderen (in 2006) (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Met betrekking tot de tevredenheid over het ‘contact met de politiediensten’ is er een significant verschil waarneembaar tussen slachtoffers van een delict en personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring,...). Globaal gezien zegt 38% van de burgers in de provincie West-Vlaanderen zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 13% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 35% en 16% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (13%) dan niet-slachtoffers (26%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de houding en het gedrag van de politiedienst is sterk verschillend; van de slachtoffers is 22% zeer tevreden hierover, tegenover 32,5% van de niet-slachtoffers. Tenslotte kent ‘tevredenheid met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst’ een significant verschil: 19% van de slachtoffers, ten opzichte van 28% van de niet-slachtoffers, geeft aan hierover zeer tevreden te zijn.

Hoofdstuk 7 : Politiefunctie

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

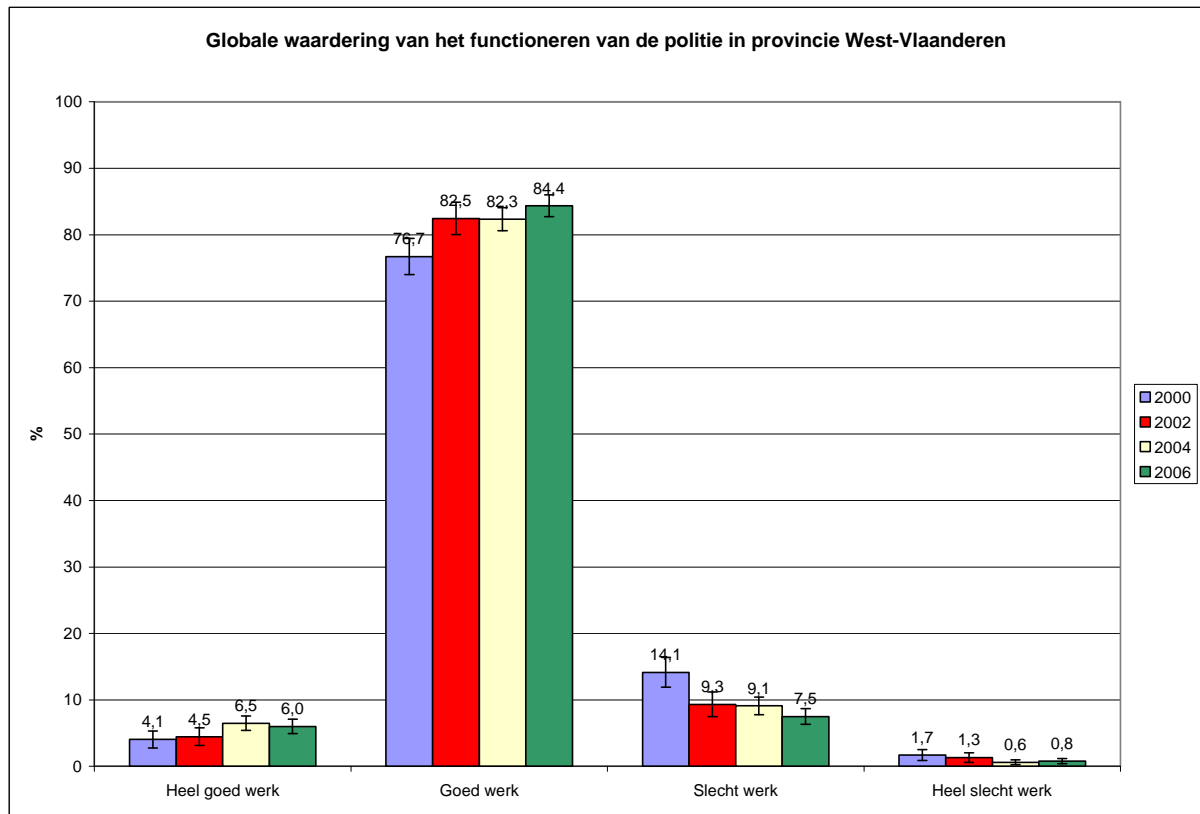

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004 en 2006 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 87,5% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 10,5%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie West-Vlaanderen meent 90% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert. Dit resultaat ligt iets hoger dan het federale percentage; het verschil is significant. 8% van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is iets – wel statistisch significant – gestegen tussen 2004 en 2006 in de provincie West-Vlaanderen (89% in 2004). Op langere termijn, sedert 2000, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 81% in 2000 naar 90% in 2006. Aan de andere kant is het percentage inwoners van de provincie West-Vlaanderen die van mening zijn dat de politie slecht (of zeer slecht) werk levert, gedaald van 16% in 2000 naar 8% in 2006.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

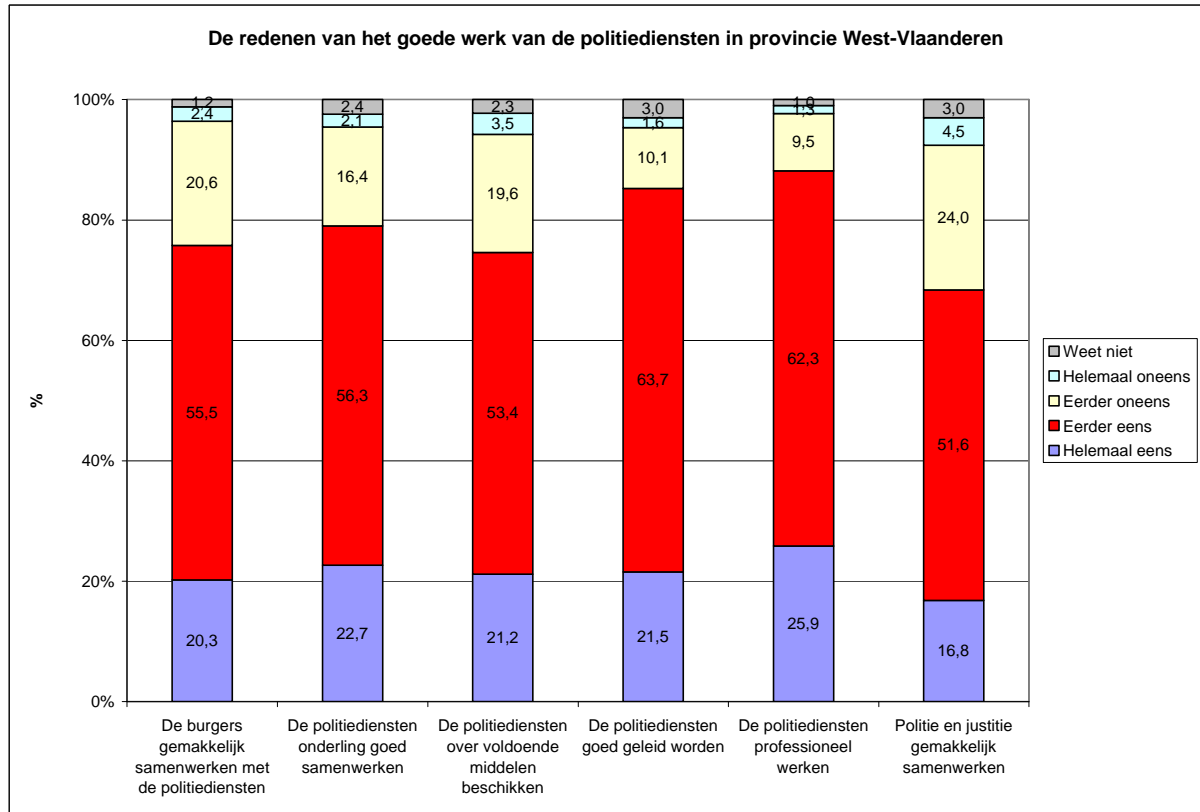

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie West-Vlaanderen is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (88% is helemaal akkoord of akkoord) en aan de goede leiding van de diensten (85%). In iets mindere mate duiden zij de goede samenwerking tussen de politiediensten (79%) en met de burgers (76%) aan, alsook het beschikken over voldoende middelen (75%). Dit laatste percentage ligt merkkelijk hoger dan het federale (62%).

De inwoners van de provincie West-Vlaanderen die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over het bijdragen van de samenwerking Politie/Justitie aan de kwaliteit van het politiewerk (68%).

Het merendeel van de percentages voor de verschillende items liggen in de provincie West-Vlaanderen hoger dan deze op het federale niveau, namelijk: de goede samenwerking tussen de politiediensten (79% versus 72%) en tussen politie en justitie (68% vs 64%), het over voldoende middelen beschikken (75% vs 62%) en de goede leiding van de politie (85% vs 79%).

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de ondervraagde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd naar de redenen hiervoor.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat Politie en Justitie niet goed samenwerken (76%), het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73,5%) en de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling (70%).

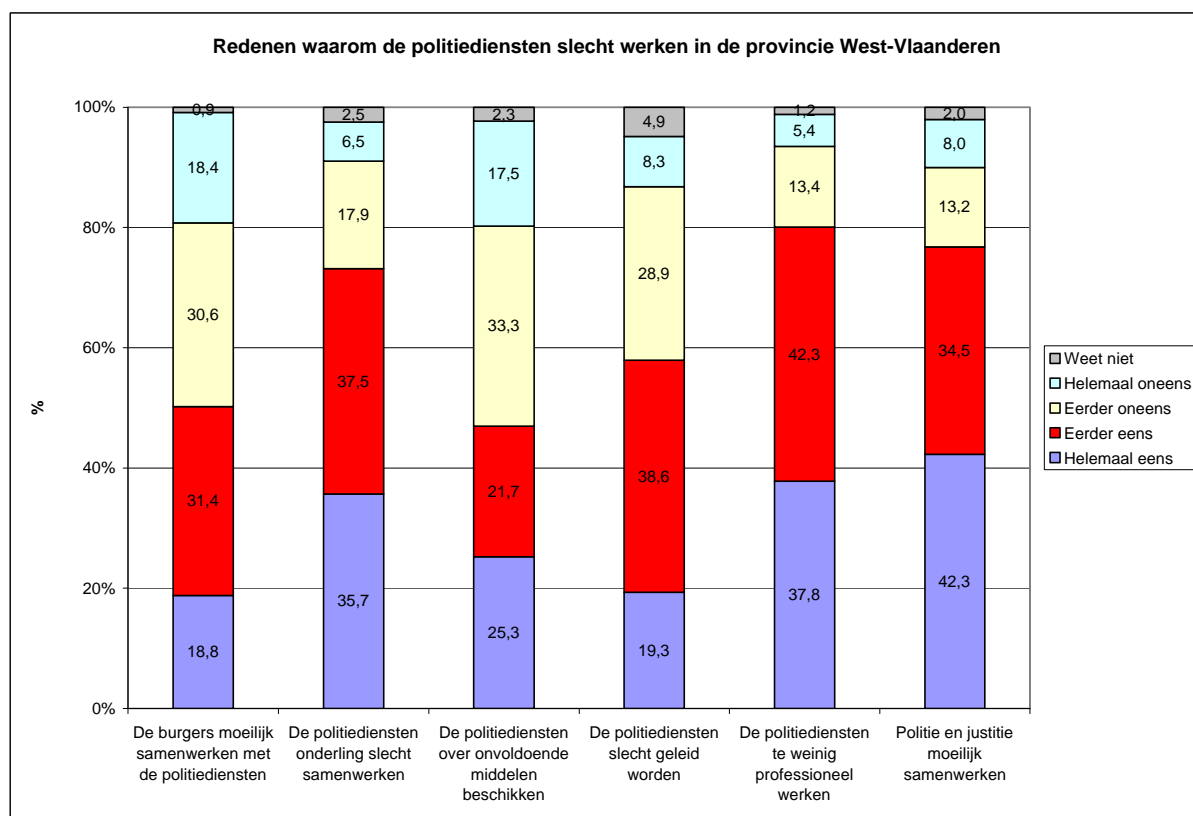

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De drie voornaamste redenen, genoemd op het federale niveau, worden eveneens door de inwoners van de provincie West-Vlaanderen als de drie belangrijkste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk genoemd. Concreet wijt 80% van de respondenten in de provincie West-Vlaanderen, die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, dit aan een te lage professionaliteit. 77% van de respondenten vindt dat er een slechte samenwerking is tussen Politie en Justitie. 73% meent dat de politiediensten onderling slecht samenwerken. Over de overige items was men iets minder eensgezind; zij werden in minder dan 60% van de gevallen genoemd.

De percentages in West-Vlaanderen verschillen niet op significante wijze van deze op federaal niveau, tenzij het over onvoldoende middelen beschikken, wat in deze provincie in mindere mate als reden wordt opgegeven (47% versus 56%).

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

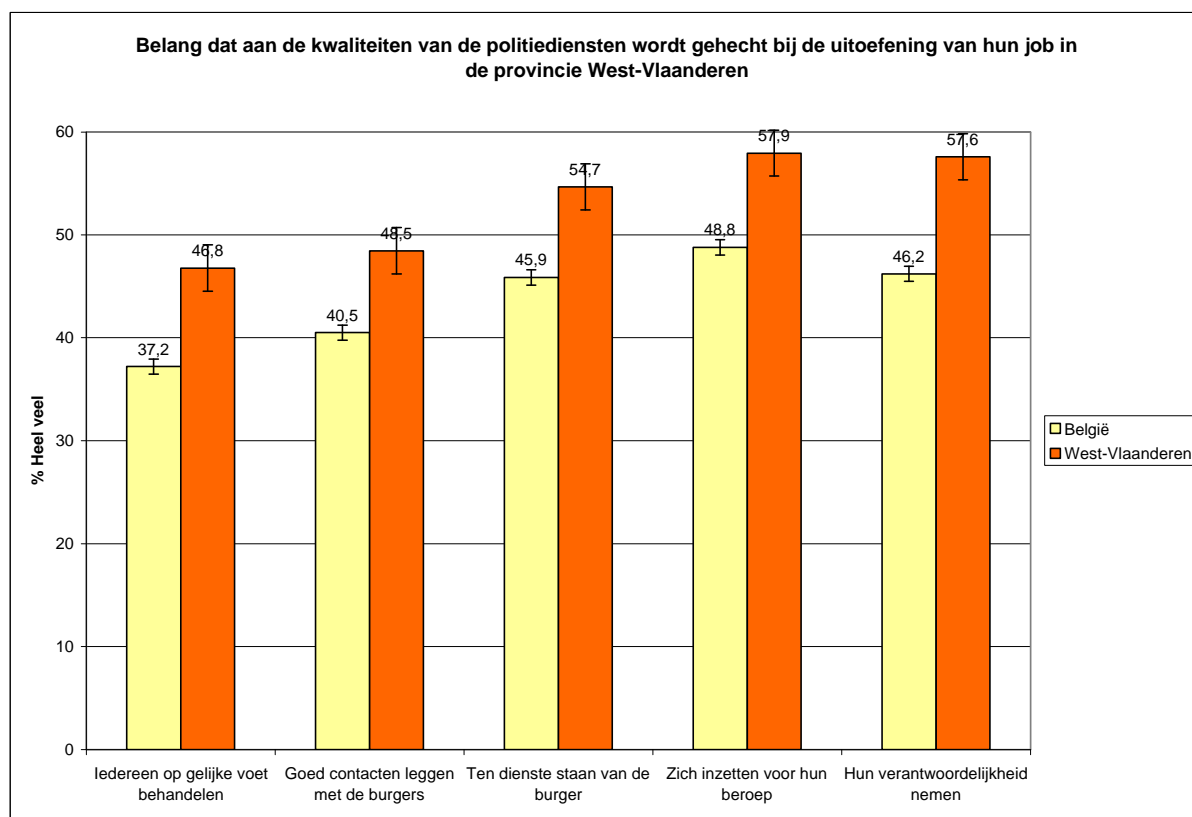

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie West-Vlaanderen in 2006 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie West-Vlaanderen geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht en het leggen van goede contacten met de burgers en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie West-Vlaanderen meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

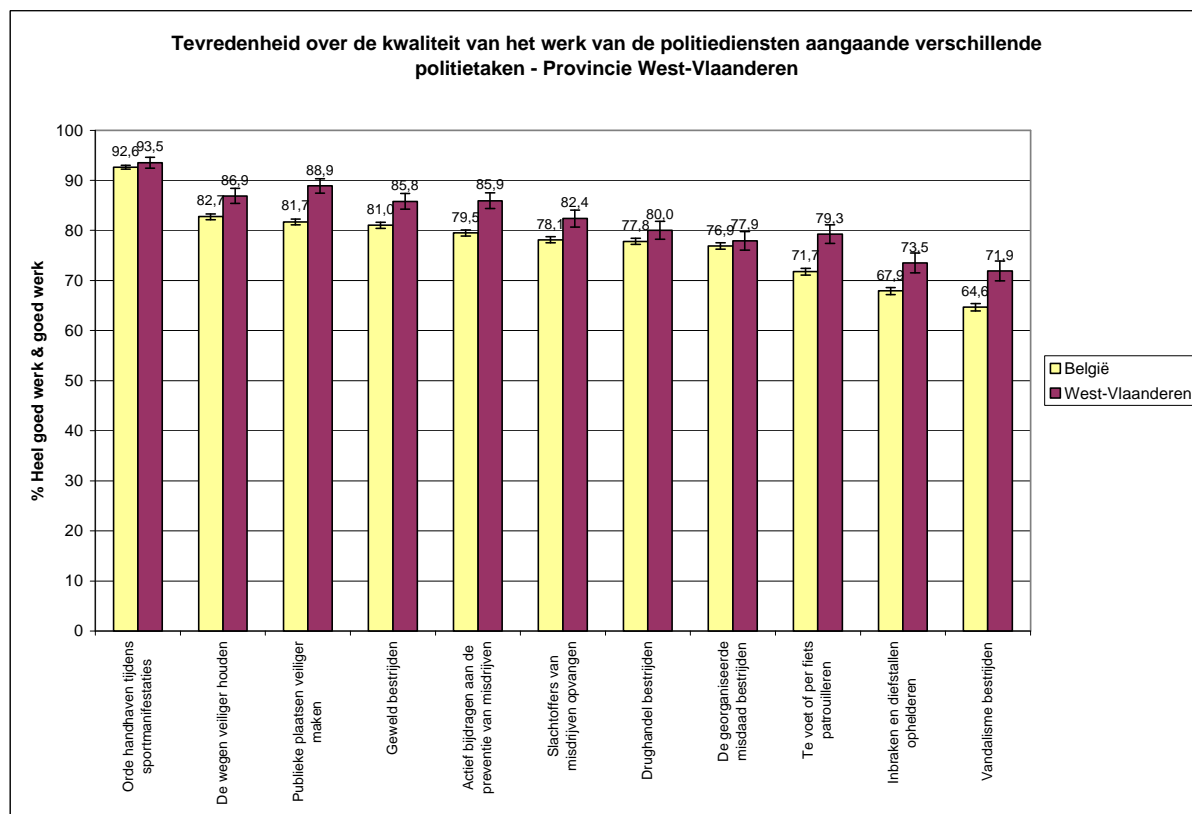

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2006 in de provincie West-Vlaanderen (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de burgers in de provincie West-Vlaanderen gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat. Ongeveer **94%** van de mensen is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is ook op federaal niveau de meeste gewaardeerde politietak.

85% tot 90% vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden en actief bijdragen aan de preventie van misdrijven.

Omstreeks **80%** van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het opvangen van slachtoffers, het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drugshandel en het patrouilleren te voet of per fiets.

Het minst (iets meer dan **70%**) vinden de mensen dat de politie (heel) goed werk levert betreffende het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in de provincie West-Vlaanderen doorgaans meer gewaardeerd. Op twee na, ligt de score van de verscheidene taken in de provincie significant hoger dan op federaal niveau.

7.6. De wijkagent

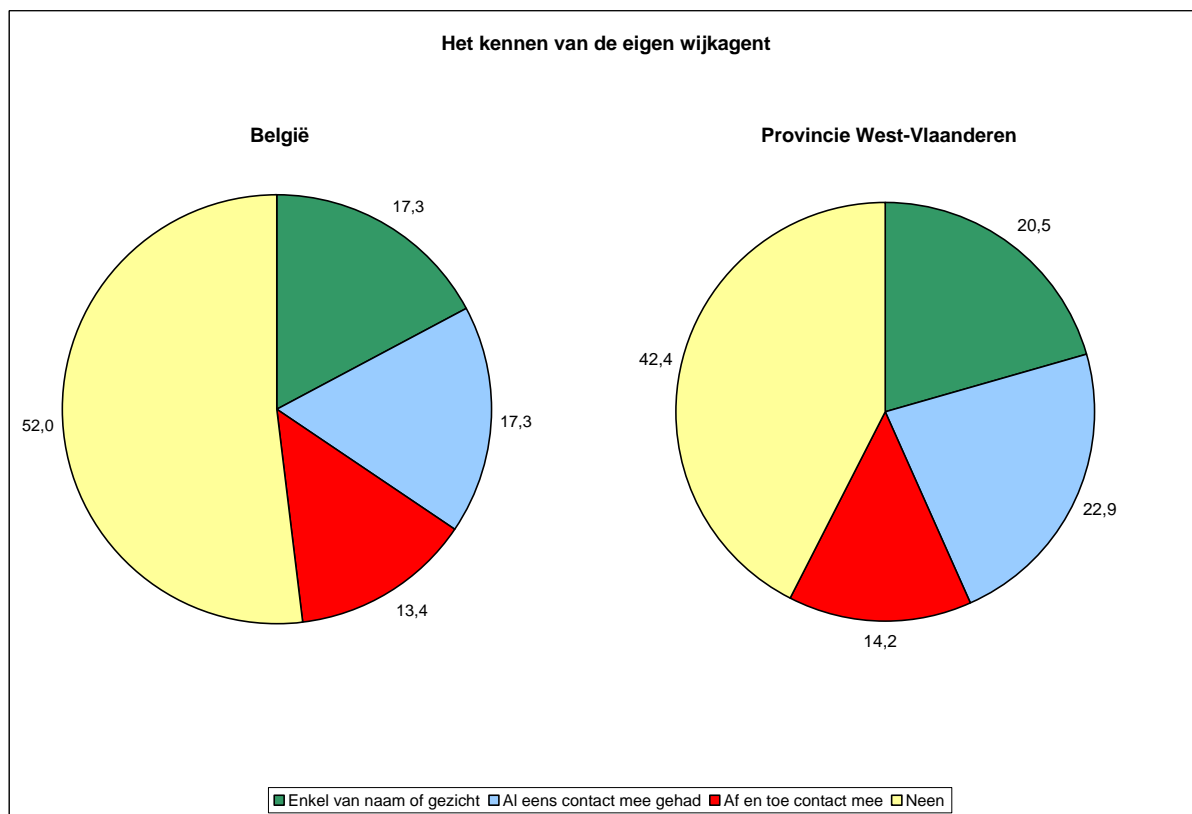

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2006, in België en in de provincie West-Vlaanderen (Tabel: VG pol E.1).

Meer dan de helft van de Belgische populatie verklaart de wijkagent niet te kennen (52%). In de provincie West-Vlaanderen is dit aantal minder: 42%. Niettemin zou 31% van de West-Vlaamse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 37% op niveau van het land.

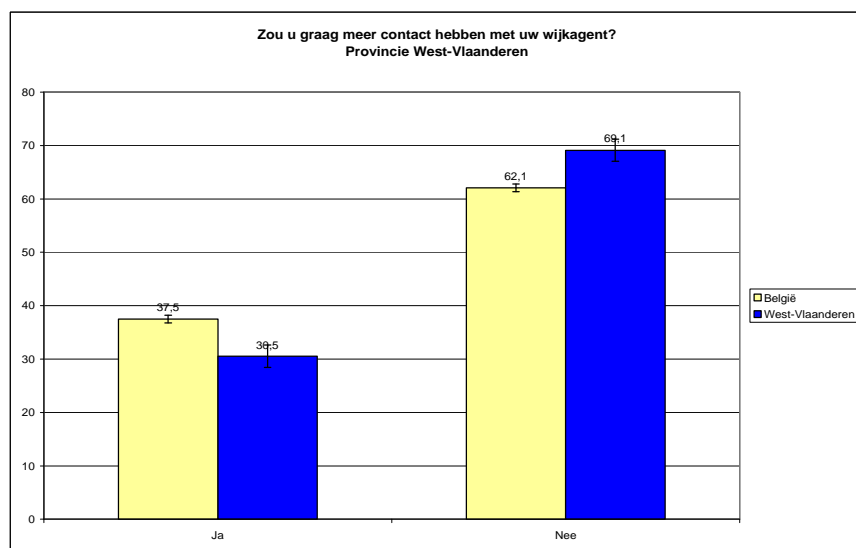

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel: VG pol. E.2.)

Van de respondenten in de provincie West-Vlaanderen die reeds contact hebben gehad met hun wijkagent, kent 21% hem/haar van zien of naam, 23% heeft reeds contact gehad met hun wijkagent en slechts 14% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.